

Некролог Львівської провінції: Жовтень

26 жовтня

КУРЧАБА ФИЛИМОН народився 21 грудня 1913 року в селі Желехів (тепер село Великосілки, Кам'янка-Бузький р-н., Львівська обл.). 1925 р. Филімон вступив до ювенату редемптористів, який закінчив 1931 р. Того ж року вступив до монастиря і 27 серпня 1931 р. розпочав новіціат, а 15 вересня 1932 р. склав перші обіти та виїхав на навчання до Бельгії. В часі навчання, 21 вересня 1935 р., склав вічні обіти, а священничі свячення отримав 25 липня 1937 р. із рук бл. вл. М. Чарнецького. Того ж року восени о. Филімон повернувся до Галичини, щоб навчати в ювенаті. В жовтні 1939 р. монастир був націоналізований і отець почав обслуговувати опустілу парохію в с. Тяглів на Сокальщині. Влітку 1941 р. повернувся у монастир у селі в Голоско, де був економом монастиря. Влітку 1942 р. німці забрали цей монастир, тоді о. Филімон поселився в монастирі у Збоїсках, де з вересня продовжив навчати у відновленому ювенаті, а одночасно був економом монастиря. Та вже в листопаді 1945 р. радянська влада вдруге відібрала монастир. Отець переїхав до монастиря в Голоско, після закриття якого, 17 жовтня 1948 р., з частиною співбратів опинився в Уневі. В липні 1950 р., після арешту настоятеля о. В. Рудки, о. Филімон став настоятелем редемптористів. 6 вересня 1950 р. всіх, хто мешкав в Уневі, прогнали. Отець повернувся до рідного села, де мешкав до 1958 р. Опісля поселився у Львові, недалеко від голосківського монастиря, де мешкали брати Гавриїл та Герард, а в 1962 р. – в інший дім, ще ближче до монастиря. Спочатку отець працював сторожем у парку, а пізніше – завідувачем складу міської СЕС (санітарно-епідеміологічної станції), де працював до виходу на пенсію. Будучи настоятелем редемптористів, отець навів контакти з усіма співбратами, зорганізував малі спільноти, підпільний новіціат та студентат. В його домі часто проводили ревізії та обшуки, під час яких забирали літургічні речі та літературу. 23 лютого 1985 р. о. Филімон отримав єпископські свячення з рук вл. В. Стернюка, ставши його помічником. Вл. Филімон брав активну участь у виході Церкви з підпілля. До листопада 1990 р. він був протоігуменом Львівської Провінції редемптористів, а опісля – провінційним дорадником. В 1990-1991 рр. владика був ректором Львівської семінарії. 16 січня 1991 р. у Ватикані вл. Филімон отримав підтвердження на помічника львівського та призначення титулярним єпископом Абрітським. В 1994 р. владика переселився до голосківського монастиря, де й помер 26 жовтня 1995 року на 82-му році життя, 63-му році від перших обітів, 60-му році від вічних обітів, 58-му році священства та 10-му році єпископства.